

Graag nodigen wij U uit op JAZZ~~MADD

26 & 27 februari - "GREG HOUBEN TRIO"

-CD : How deep is the ocean

Greg Houben : trompet,bugel,vocals/ Quentin Liégeois : gitaar / Samuel Gerstmans : contrabas

**locaties : 26/02/'11 - 20u Denderleeuw : 't Kasteeltje,
27/02/'11 - 11u Ninove : Hotel De Croone
19u Aalst : 't Melkhuisje -stadspark**

Reservatie duende@compagnet.be of 054 32 14 47

"GREG HOUBEN TRIO" -CD : "How deep is the ocean"

Greg Houben : trompet,bugel,vocals/ Quentin Liégeois : gitaar / Samuel Gerstmans : contrabas

Deze nieuwe generatie van jazzmusici, 30 jaar of iets ouder, houden hun oren open voor de hele jazzgeschiedenis. Ze bleven vooral stilstaan bij de meesterlijke trompettist Chet Baker, die ook zo graag in trio speelde. Naast die invloed klinkt een eigen stem, met persoonlijke composities en oprechte emotie.

Ze spelen zonder drummer, dat is een risico, want een drummer kan de temperatuur en de intensiteit flink doen stijgen. Het ritme wordt niet aangegeven door drums, de melodie staat voorop en de bassist smeedt alles mooi aan elkaar. Dit trio doet ook denken aan dat prachtige trio van begin jaren tachtig, dat werd gevormd door Chet Baker, Jean-Louis Rassinfosse en Philip Cathérine.

Op 'How Deep is the Ocean', de eerste cd van het Greg Houben Trio spelen ze originele composities, maar ook covers van standards als 'Daybreak' en 'For Minors Only'. Al klinkt een eigen compositie als 'I'm a Good Time Guy' bijna als een klassieke standard. In die standards speelt het trio op volle kunnen en vaak op het scherp van de snee, zoals ook Chet Baker graag deed. De vergelijking met Baker komt er ook omdat Greg Houben op een zeer natuurlijke en vanzelfsprekende wijze zingt.

"Het is jazz van gisteren en van vandaag, waarin emotie en melodie niet ondergeschikt zijn aan technische bravoure en abstracte compositorische methoden. Jazz, kortom", zei Jean-Paul Schroeder, directeur van het Luikse Jazzmuseum.

Greg Houben is de zoon van de fameuze saxofonist en fluitist Steve Houben. Als jongeman probeerde hij diverse dingen uit, woonde een jaar in Brazilië en besloot zich toen aan muziek te wijden. Hij studeert aan het conservatorium van Maastricht en in Brussel bij Richard Rousselet. Daar leert hij ook Quentin Liégeois kennen. Gregory zingt ook graag en voelt dat het hem goed afgaat. Hij werkt ook mee aan theaterprojecten. Hij speelt op een intense en zachte manier, heeft een sobere en herkenbare sonoriteit.

Quentin Liégeois is een elegant gitarist met een vloeiende speelstijl. Hij kan prachtig begeleiden en heeft een uitstekend gevoel om een solo op te bouwen. Hij ontdekte de gitaar toen hij zes was en volgt een klassieke opleiding. Maar dan ontdekt hij de rock en even later de jazz. Hij studeert af in het Brussels conservatorium. Hij speelt onder meer met Philip Catherine, Toots Thielemans, Nathalie Lories, Joe Higham en vele anderen. Hij won de Django d'Or in 2009.

Sam Gerstmans is een soepele en fysieke bassist. Hij kan het ritme vasthouden en is een rots in de branding. Hij begon viool te spelen toen hij zes was. Maar dan ontdekt hij de elektrische bas en even later de jazz. Ook hij studeert af in het Brussels conservatorium bij Jean-Louis Rassinfosse. Hij duikt op in diverse bands, onder meer met Phil Abraham en Manu Hermia, speelt ook Braziliaanse muziek en werkt mee aan diverse theaterprojecten.

VOLGEND CONCERT

26 & 27 maart - " NOMAD SWING" -Chanson française / Jazz / Swing : Seppe Van Tilborg: gitaar / Ine Smet: zang, accordeon/Koen de Cauter sopraansax/Mathieu Coppens: gitaar / Benny Borremans: contrabas

**30/04 en 1 mei : " SHENG" Trio CD: Derrière la façade :
Philippe Malfeyt theorbe,luit /Olivier Poumay ,diatonische en chromatische Harmonica/ Johan de Baedts percussie)**

